

Vardığım Son Yakasın Sen Lavinia

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Nisan 2022

Bir izdihamsın sen içimde saklı
Namert o kör döğüşü
Eş güdümlü bir hüznün ve işte dibi gördüğüm
Ömrün küredığı her gün her gece
Şapkanı çıkarman lazımdı oysa bu aşka, Lavinia
Belki de bendim içinden çıktığım
Şapkanın kenarını kemiren bir tavşan misali
Varsın olsun kördüğüm içimdeki özlem
Delişmen rüzgârın eylemi
Elbet severek en çok severek sivrildiğim bir ömür
İnsanların içinde göze çarpan sayısız hece
İçerlediğim bazense çözemediğim bir lehçe

Uyruğum insan ve iyilik
Uyuduğum ömrün hala sabahına varamadığım kadar
Vardığım son yakasın, sen Lavinia.
Yakamdan düşmeyensin
Yakardığım bir sitemsin ah, gök gözlü yalanım
Yaşardığım ve yeşerdiğim kadarım
Yasımı dahi sevebildiğim
Yaşımsa saklı içime akan ırmakta
Yoksa nasıl koşardım ben Rabbime bu kadarcık zamanda?

Darağacı duyguların
Her dara düştüğümde ellerimle kendimi astığım
Aşk ve umut diye de bağrıma bastığım
Bir isyansın sen
İfası imkânsız bir lisansın
Latif bir rüzgârım oysaki ben sadece içine esen
Kolluk kuvvetleri bu aşkın
Bak nasıl da toz duman

Hicabım ve serzenişim...
Metanetim ve sınanan sabrım
Sen değil miydin oysa kefil bu aşka?

Sen değil miydin elimi tutan bu dehlizde?
Yasa bildiğim bir yassın sen
Yaşamının da meali bir hıçkırık içimden sökün eden
Bir kurşun gibi sektiğim
Bir kurşun ağırlığında nasıl hem de bu sessizliğin.

Bir tırnak işareti açtığım an itibari ile
Tırnaklarımla kazıdığım bu mezar şiirlerimle
Şehla sözcükler ağlarken
İmgelerdi yaşlarını sildiğim
Endamlı bir acıyım ben bir o kadar coşkusu dinmeyen
Bir şarkıyım ben zihnimde aralıksız çalan
Hayatın angaryası
Yalnızlığın ve imkânsızlığın vardiyası
Lehçem hüznün kurtarıcım şiir
Lahzası yüreğin küllerimden yeniden inşa ettiğim bir ömür

Ömürlüktür hem benim sevgim
Yakamozların fısıldaştığı gecenin
Teninde saklı bir yıldızım mehtaba âşık
Uzağında olsan da hıçkırıldığım için için seçilesi tek şık
Muhatabımsa ısrarla yâd ettiğim o çocuk,
Maziyi içinde taşıyan hulasası evrenin
Kaybolmanınsa tek güzelliği
Yeniden keşfettiğim nice duygu nice şifre

Alakadar olduğum elbet evrenin tininde
Saklı doğam bazen duam en çok da doğaüstü
Bir güç gibi içimde sektiğim
Sancımla yeniden doğmanın da güzelliğisin, Lavinia.
İlham perimsin
Ve bağdaş kurduğum prensiplerimde saklı yüreğin tek yoldaşı
Varsın olsun yalnızlık düşen payıma
Payidar olacaktır de bu sevda
Yeşeren gözlerime konan toz gibi
Bazen görmezden geldiğim
Ve sensin işte gözümde düşen
Yine de ısrarla seveceğim seni varsın olsun içinde yaşadığım
Bu çarpık düzen kast etse de en ağır zannı

Zaman aşımına uğramaz benim yüreğim
Zemheride dahi üşümediğim tek gerçeğim
Baş koyduğum yolda belki de sen sadece bir basamaktın, Lavinia
Ve işte iznini almadan sevdiğim seni
Muradıyla eriştim de menzile
Muadili yüreğin aslında devasa bir sarkıt
Umut ve sonsuzluk denen o iklimde
Elbet ulaştığım İlahi Aşk
Sırdaşım melekler sükün eden her hecemde
Dualarımsa hep seninle farkında
Bile olmadığın kadar bakiyesi günün
Elbet gecede saklıyım ben ve hüznün
Rahmetin de goncasıdır yazdıklarım
Yaşadığım kadar sadık kaldığım kadere
İhtimaller dahilinde aralıksız da büyüyen yüreğin özlemi...